

[Sundhedsministeren]

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v.

(Lovforslag nr. L 60).

Som led i regeringens afbureaukratiseringsbestræbelser samt under hensyn til den teknologiske udvikling og den øgede samhandel over landegrænser ved hjælp af betalingskort fremsatte regeringen den 17. januar 1990 forslag nr. L 128 til lov om ændring af lov om betalingskort m.v. Den politiske debat ved behandlingen af lovforslaget viste imidlertid, at betalingskortloven burde underkastes en bredere revision. På denne baggrund fremsættes nærværende forslag, hvis hovedpunkter omtales i det følgende:

1. De væsentligste ændringer i forhold til det tidligere forslag vedrører nye og klare ansvars- og tabsbegrænsningsregler, der udtrykkeligt tager stilling til spørgsmålet om opbevaring af PIN-kode. De foreslåede bestemmelser bygger på et fælles forslag fra Finansrådet og Forbrugerrådet, der tager hensyn til den enkelte kortindehavers sikkerhed. Samtidig opfordrer reglerne til, at kortindehaver udviser ansvarlig adfærd, og at kortudsteder tilstræber størst mulig systemsikkerhed.

Hovedelementet i forslaget er en selvrisiko på 1.200 kr., som kortindehaver hæfter for, når andre uberettiget bruger kortet og den personlige, hemmelige kode. Selvriskoen gælder, uanset om der er noget at bebrejde kortindehaver, blot transaktionerne er korrekt gennemført, registreret og bogført.

Formålet med bestemmelsen er at forenkle ansvars- og bevisbyrde reglerne og begrænse antallet af tvister.

For at sikre et tilstrækkeligt incitament for kortindehaver til at udvise ansvarlig adfærd indeholder forslaget en regel om, at kortindehaver hæfter med op til 8.000 kr., hvis misbruget skyldes, at kortindehaver har overladt kortet til en anden, eller hvis kortindehaver eller den, kortet er overladt til, har handlet groft uforsvarligt.

Bestemmelsens vigtigste funktion vil i praksis være et supplement til den foreslåede 1.200 kr.s hæftelse i de tilfælde, hvor der er et udbredt præventivt behov for, at kortindehaver hæfter, og at kortudsteder godtgør, at de ansvarspådragende omstændigheder foreligger, f.eks. hvis kortindehaver har skrevet koden på kortet og kortet herefter misbruges.

Endelig foreslås det, at kortindehaver hæfter uden beløbsbegrænsning for tab, der skyldes, at kortindehaver har oplyst koden til den, der har misbrugt det.

I disse situationer er der ikke noget beskyttelseshensyn over for den kortindehaver, der frivilligt oplyser koden til en anden, der derefter misbruger dette tillidsforhold. Det vil dog være en forudsætning for kortindehavers ubegrænsede hæftelse, at den, der misbruger tillidsforholdet, samtidig har haft let adgang til kortet.

Forslaget opretholder den eksisterende bestemmelse om, at det er kortudsteder, der er ansvarlig for tekniske fejl, ligesom det fortsat som udgangspunkt er kortudsteder, som bærer risikoen for transaktioner, der er foretaget efter, at kortudsteder har fået meddelelse om, at kortet er bortkommet eller besiddes af en uberettiget.

Med de foreslåede ansvarsregler opnås en forenkling og en klargøring, som både forbrugerne og pengeinstitutterne kan være tjent med.

2. Af afbureaukratiseringsgrunde foreslås bestemmelserne om registrering af kortudstedere ophævet. Offentligheden har kun i meget begrænset omfang gjort brug af registret, der er overordentlig ressourcetrængende, og der skønnes derfor ikke at være behov for at opretholde det, så længe man bevarer pligten for kortudstedere til at anmelde deres betalingsystemer til Forbrugerbudsmændene.

3. Af tilsvarende grunde foreslås det rådgivende betalingskortudvalg nedlagt. Udvalget blev nedsat, da loven blev vedtaget i 1984, med det formål at kunne bistå Forbrugerbudsmændene. Der er imidlertid ikke længere tale om et nyt område, og der er derfor ikke samme behov for at forelægge sager for udvalget, som der var ved lovens gennemførelse.